

พระเยซู: เพื่อนของคนบาป

ศจ.ดร.นันทชัย มีชูธน

(มาระโก 2: 15-17, ลูกา 15:1-2)

1. คำนำ

ในสังคมชีวิตสมัยพระเยซูมีสุภาษิตยิวบทหนึ่งเขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “A man is known by the company that he keeps.” แปลเป็นไทยได้ความว่า “เราจะรู้ว่าใครเป็นคนเช่นใด ก็ให้ดูกลุ่มคนที่คนนั้นไปคบหาสมาคมด้วย” พุดง่าย ๆ คือ โจรย่อมคบกับโจร พระย่อมมีสมาคมในกลุ่มพระ คนเล่นการพนันเล่นม้า เล่นไพ่ เรามักพบเขาในวงคนเล่นม้าและในวงไพ่ คนกินเหล้าก็ต้องอยู่ในหมู่คนกินเหล้า อะไรทำนองนี้

โดยสุภาษิตบทนี้ จึงเกิดมาตรฐานในแวดวงฟาริสีและธรรมาจารย์ที่เอามาใช้วัดพฤติกรรมของพระเยซูเพราะพระองค์มักใช้เวลาอยู่กับคนบาป คนเก็บภาษี และคนนอกกริต พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีจึงเข้าใจเป็นอื่นไม่ได้ นอกจากจะเข้าใจว่า พระเยซูเป็นคนประเภทนั้นไปโดยปริยาย

ข้อพระธรรมที่ผมจะใช้มี 2-3 ตอนด้วยกัน ตอนแรกอยู่ในพระธรรมมาระโก 2: 16 และตอนที่สองอยู่ในพระธรรม ลูกา 15:1-2 พระธรรมมาระโก 2:16 เป็นคำถามของพวกฟาริสีและธรรมาจารย์ซึ่งถามว่า “ทำไมพระเยซูจึงชอบรับประทานอาหารอยู่กับคนเก็บภาษีและคนนอกกริตเล่า” และลูกา 15:2 เป็นคำบ่นของธรรมาจารย์และฟาริสีว่า “คนนี่ต้อนรับคนบาป และกินด้วยกันกับเขา”

บรรยากาศของพระธรรม 2 ตอนนี่พวกธรรมาจารย์และฟาริสีกำลังวิจารณ์และตำหนิว่า ทำไมพระเยซูจึงมีพฤติกรรมแบบนี้ พวกเขามีได้คิดจะได้คำตอบอะไรจากใครเลย พวกเขาคิดว่า ถ้าพระเยซูมานั่งรับประทานอาหารกับพวกเขา คือพวกธรรมาจารย์และฟาริสี จะเป็นเรื่องดีเรื่องปกติและเรื่องที่เหมาะสมกว่าเป็นไหน ๆ กล่าวคือการกระทำดังกล่าวย่อมดีและเหมาะสมกว่าที่จะไปนั่งรับประทานอาหารกับคนเก็บภาษีและคนนอกกริต ซึ่งเป็นคนที่สังคมรังเกียจเป็นอย่างมาก และบางคนในสมัยนี้อาจเกิดคำถามเหมือนฟาริสีและธรรมาจารย์ว่า ทำไมพระเยซูจึงทำแบบนี้ด้วยเล่า

จากพระธรรม 2 ตอน ผมเห็นภาพ 2 ภาพ ภาพแรกมีพื้นฐานจากพระธรรมลูกา 15:1 ซึ่งกล่าวว่า “ในเวลานั้นบรรดาคนเก็บภาษีและพวกคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อจะฟังพระองค์” พระธรรมตอนนี่ทำให้ผมเห็นภาพ คนบาป คนเก็บภาษี คนนอกกริต คนที่สังคมรังเกียจและทอดทิ้ง คนกลุ่มนี้อยากเข้ามาใกล้พระเยซูมากเพื่ออยากฟังพระองค์ พวกเขาอยากเข้าใกล้คนที่มิมีจิตใจแบบพระเยซู พวกเขาอาจอยากได้ยิน

ถ้อยคำที่หนุ่ใจที่มาจากพระองค์ เพราะตลอดชีวิตของคนพวกนี้คงไม่เคยมีใครอยากเข้าใกล้และอยากเป็นเพื่อนเลย และเท่าที่ผ่านมาก็ยังไม่เคยมีใครทำเหมือนกับพระเยซูได้กระทำเสียด้วย

ส่วนอีกภาพหนึ่งเป็นภาพของกลุ่มธรรมจารย์และคนเก็บภาษี ซึ่งกำลังจับกลุ่มอยู่ห่างออกไปเล็กน้อย คนเหล่านี้คงจะแต่งตัวอย่างดีและชอบแสดงตนต่อสายตาคนอื่นว่าเป็นคนชอบธรรม คนพวกนี้คงกำลังพิมพ์ในหมู่ของตน และพระเยซูคงได้ยินคำพิมพ์แล้ว ๆ มาเข้าหูของพระองค์ว่า “คนนี่ต้อนรับคนบาปและกินด้วยกันกับเขา”

2. พระเยซูทรงต้อนรับคนบาป

พี่น้องที่รัก จากการสังเกตข้อพระคัมภีร์ข้างต้น ผมพบความจริงว่า พระองค์รับคำบ่นเหล่านั้นโดยคหฤ พระองค์ไม่ได้ปฏิเสธ หรือโต้แย้งอะไรเลยในการบ่นของคนเหล่านั้นเลย ทำไมพระเยซูไม่ควรไปร่วมกินข้าวกับคนบาปด้วยเล่า มีเหตุผลอันใดที่พระองค์จะต้องดเว้นกิจกรรมนั้นด้วย ทำไมพระองค์จะเป็นเพื่อนกับคนบาปและคนเก็บภาษีไม่ได้เล่า พระองค์ต้องการเสด็จมาหาคนพวกนี้มีใช่หรือ คนเหล่านี้คือ คนที่พระองค์ต้องการช่วยให้รอดจากบาปมิใช่หรือ ทันทีที่พวกธรรมจารย์และฟาริสีถามพระองค์ในมาระโก 2:16 “เมื่อพวกธรรมจารย์ที่เป็นพวกฟาริสีเห็นพระองค์เสวยอาหารกับพวกคนบาปและพวกคนเก็บภาษีจึงถามสาวกของพระองค์ว่า “ทำไมอาจารย์ของท่านจึงร่วมรับประทานอาหารด้วยกันกับพวกคนเก็บภาษีและพวกคนบาป” พระเยซูก็ตอบในมาระโก 2:17 ครั้นพระเยซูทรงทราบดังนั้น จึงตรัสแก่เขาว่า “คนเจ็บต้องการหมอ แต่คนสบายไม่ต้องการ เรามีได้มาเพื่อจะเรียกคนที่เห็นว่าเป็นคนชอบธรรม แต่มาเรียกคนที่พวกท่านว่านอกกริต” และคำตอบของพระองค์ก็จะทำทายต่อพวกเราที่ได้ยินอย่างมากด้วย คำตรัสตอบของพระองค์ในมาระโก 2:17 ถ้าจะแปลเป็นภาษาปัจจุบันคงจะได้ใจความว่า “คนสุขภาพดีไม่ต้องการหมอ แต่คนป่วยต้องการหมอ เราไม่ได้มาในโลกเพื่อจะเรียกคนที่เห็นตนเองว่าเป็นคนดี คนชอบธรรมแต่มาเรียกคนที่ท่านเรียกว่า นอกกริต” (คำว่า “นอกกริต” หมายถึง คนบาป)

เมื่อผมศึกษามาถึงตอนนี้ ผมอดไม่ได้ที่จะถามตัวเองและถามคริสตจักรของเราว่า งานรับใช้ที่เราทำอยู่นี้ เราทำกับคนป่วยและคนบาปใช่หรือไม่หรือเรากำลังทำกับคนสุขภาพดีและคนที่รอดแล้วเสียเป็นส่วนมาก เราขอบเทศนาให้คนที่รอดแล้วได้รอดอีกใช่หรือไม่ ทำไมพวกเราจึงต้องได้รับฟังพระกิตติคุณเป็นร้อยครั้ง ในขณะที่คนอื่นอีก 65 ล้านคนยังไม่เคยฟังแม้แต่ครั้งเดียว พวกธรรมจารย์และพวกเก็บภาษีก็กล่าวว่า “ชายคนนี่ต้อนรับคนบาป” พี่น้องที่รัก ถ้าคริสตจักรของเราได้ทำเหมือนพระเยซู คริสตจักรของเราก็ไม่ควรอาย ผมว่าคริสตจักรของเราควรอดเสียด้วยซ้ำไปว่า คริสตจักรต้อนรับคนบาป เพราะเราได้ทำเหมือนพระเยซูที่ทำกับคนบาปและคนนอกกริต

เหตุที่พระเยซูชอบอยู่กับคนพวกนี้ เพราะพระองค์รักพวกเขา ห่วงใยพวกเขา พระองค์รู้ว่าคนพวกนี้ต้องการพระคุณที่จะนำพวกเขาให้รอด หมอต้องอยู่ใกล้ ๆ คนไข้ฉันใด พระเยซูก็ต้องอยู่ใกล้คนบาปฉันนั้น พระองค์ชอบอยู่ท่ามกลางคนบาป เพราะพระองค์ต้องการแสดงให้พวกเขาเห็นว่าพระองค์เป็นผู้ช่วยให้รอดจากบาป นี่คือเหตุผลและวัตถุประสงค์ที่พระองค์ไปเป็นเพื่อนกับคนบาป พระองค์ไม่ได้ไปหาเขาเพื่อตำหนิพวกเขา แต่พระองค์ต้องการช่วยพวกเขาให้รอด เพื่อพวกเขาจะได้มีประสบการณ์ของความรอด คำพูดที่ว่า “ชายคนนี้ได้ต้อนรับคนบาป” จึงเป็นคำพูดที่ถูกต้อง และพระองค์เต็มใจรับคำพูดนี้เสียด้วย พี่น้องที่รัก ถ้าพระเยซูของเราไม่ได้ต้อนรับคนบาปแล้ว พวกเรานั่งอยู่ที่นี้ในวันนี้จะไปอยู่ที่ไหน และพวกเราจะมีความหวังอะไรเหลือในชีวิตบ้างก็ไม่ทราบจากที่กล่าวมาทั้งหมด ทำให้ผมได้ข้อสรุป 2 ประการ

ประการแรก ทศนคติของพระเยซูต่อคนบาปในสมัยพระคัมภีร์ได้เป็นทศนคติของพระองค์ต่อพวกเราในสมัยนี้ด้วยเช่นกัน เพราะเราเองก็เป็นคนบาป พระเยซูจึงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเรา

ประการที่สอง ในบรรดาคนบาปคือพวกเราแล้ว ก็ยังมีคนบาปอีกหลายกลุ่ม และมีจำนวนมากเสียด้วย และทศนคติของพระเยซูต่อคนบาปควรเป็นทศนคติของเราที่จะมีต่อคนบาปคนอื่น ๆ ด้วยเหมือนกัน และเราเองควรเอาพระองค์เป็นแบบอย่างในชีวิตของเรา

คำเทศนาในวันนี้ทำให้ผมต้องพูด 2 ด้าน ด้านแรกมีข้อพระคัมภีร์ได้พูดถึงว่า พระเยซูเป็นผู้ช่วยให้รอดพ้นบาปในตอนนี พระคัมภีร์พูดถึงคนบาปซ้ำ ๆ กันหลายครั้งจึงเกิดคำถามว่า เพราะเหตุใดพระเยซูจึงมักไปหาคนบาปและคนเก็บภาษี ทำไมพระองค์ชอบไปต้อนรับและไปรับประทานอาหารกับคนบาปและคนเก็บภาษี ดูเหมือนพระองค์ทำสิ่งเหล่านี้อย่างเป็นทางการ พระเยซูของเราต้องดำเนินชีวิตแบบนี้แหละและสิ่งที่ธรรมาจารย์และฟาริสีเห็นนั่นถูกต้องแล้ว คำพูดเหล่านี้ของธรรมาจารย์เป็นคำพูดที่ถูกต้องตรงความเป็นจริงทุกประการ

และไม่ใช่ว่าพระเยซูจะกินและจะต้อนรับคนบาปและคนเก็บภาษีเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้ว พระองค์ไม่เคยต้อนรับใครเลย คนที่พระองค์ต้อนรับมีพวกเดียว คือคนบาปและคนเก็บภาษี หรือคนที่ยอมรับว่าตนเป็นคนบาปเท่านั้น

มีข้อพระคัมภีร์เขียนเป็นภาษาอังกฤษว่า “He fills the hungry with good things, but the rich he sends them empty away” พระคัมภีร์ฉบับภาษาไทยมีใจความว่า “พระองค์ให้คนที่หิว อิ่มด้วยของดี และให้คนมั่งมีกลับไปมือเปล่า” อันนี้หมายความว่า พระองค์ต้อนรับคนที่รู้ตัวเองว่า ตัวเองมีความต้องการพระองค์อย่างแท้จริง คือคนที่หิวกระหายฝ่ายวิญญาณ คนที่หิวพระองค์ อยากพบพระองค์ และอยากรู้จักธรรมของพระองค์ แต่ส่วนคนที่คิดว่าตนเองชอบธรรมแล้ว ดีแล้วไม่รู้สึกรู้ว่าต้องการอะไรในชีวิตอีกแล้วพระองค์ไม่ต้อนรับเลย

ก.ลักษณะของคนบาป

เราทุกคนควรที่จะยอมรับความจริงข้อหนึ่งว่า “เราทุกคนไม่ได้เป็นคนอย่างเราควรจะเป็น” (We are not what we ought to be) หรือเราทุกคนไปไม่ถึงมาตรฐานอย่างที่เรายากจะไปหรือเราไม่ได้เป็นคนที่มีคุณธรรมอย่างที่เราควรจะเป็น หรือเราไปไม่ถึงมาตรฐานของพระเยซู เราสอบตกและด้วยเหตุนี้เราจึงเป็นคนบาป ถ้าเราจะสัจซื่อต่อตัวเอง เราก็จะพบว่าเราเคยผิดสัญญากับลูก ภริยา สามี และคนใกล้ชิดบ้าง บางทีเราผิดคำสาบาน กล่าวคือ เราไม่ได้ทำในสิ่งที่เราบอกว่าเราจะทำ เราควรจะกินดีแต่เราไม่กินดี เรารู้ว่าเรามีหน้าที่ที่เราควรทำบางประการ แต่เราไม่ได้ทำ ถ้าเราลองมองย้อนอดีตของเรา เราจะพบว่า ถ้าชีวิตของเราไม่มีพระคุณของพระเจ้ากำกับ ชีวิตของเราอาจมาถึงวันนี้ไม่ได้เลย ชีวิตของเราจะล้มเหลวและล้มเหลวเป็นระยะเวลายาวนานทีเดียว เพราะเราเป็นแต่คนบาปเรามีได้เอาพระเจ้าเป็นที่ 1 คนอื่นเป็นที่ 2 และตัวเองเป็นที่ 3 ถ้าเรากล้าเผชิญความจริง และถ้าเราเป็นคนจริงเราก็จะพบว่าเราคนบาปโดยแท้ แต่ผมมีข่าวดีจะบอกคุณ ข่าวดีนั้นก็คือ พระเยซูของคัมภีร์ต้อนรับคนบาปนอกจากคนบาปแล้วพระองค์ไม่ได้ต้อนรับใครเลย นี่ก็คือ ความจริงจากพระคัมภีร์ ถ้าคำพูดของพระองค์ปลอบประโลมใจคุณอย่างมากในวันนี้และถ้าชีวิตของพระองค์มีความหมายกับคุณในวันนี้ ถ้าคำตรัสของพระองค์ทำให้ชีวิตของคุณที่หมดหวังไปแล้ว กลับมีความหวังขึ้นมาใหม่ในวันนี้ ก็บอกให้ทราบแล้วว่า คุณคือ คนที่พระองค์ต้องการจะช่วยเหลือ

มีใครในที่นี้ที่รู้สึกหมดหวัง ทำผิดพลาด รู้สึกล้มเหลว และมีความท้อแท้ มีใครในที่นี้ไม่ยอมทำดีอีกต่อไป เพราะเราไปทำบาปและล้มเหลวไปในด้านใดด้านหนึ่งของชีวิต มีใครในที่นี้ที่รู้สึกผิดหวังตลอดเวลา รู้สึกในใจว่าเราทำบาปตลอดเวลา บางทีเราทำได้ทำอะไรที่ไม่เหมาะสมเลยเถิดไปหรือเราดิ่งลงไปในบาปอย่างมาก จนกระทั่งเราคิดเอาเองว่าคงไม่มีใครในโลกจะมาช่วยเราให้รอดได้ เราทำผิดอะไรไปในบางอย่าง เมื่อไม่นานมานี้ หรือเพิ่งไปทำมา เรามีภาระ มีความทุกข์ บางทีเราอาจรู้สึกมีความคิดอันมหันตทัพบกอยู่ในจิตใจจนเรากลัวมันไม่ได้ และเรายกโทษให้กับตนเองไม่ได้ และเราบางคนถูกทดลองให้คิดเอาว่า แม้พระเจาก็ไม่สามารถยกโทษให้เราได้เช่นกัน โปรดฟังผมดี ๆ พระคัมภีร์สอนเราในวันนี้ว่า คุณเป็นบุคคลชนิดที่พระเยซูจะต้อนรับโดยแท้ พระองค์อยากเป็นเพื่อนกับคุณมากที่สุด ถ้าคุณกล้ายอมรับกับตัวเองว่าคุณเป็นคนบาปแล้วไซ้ พระเยซูจะต้อนรับคุณโดยปราศจากข้อสงสัย พระองค์พร้อมเสมอที่จะต้อนรับคุณและนี่คือคำพูดที่ปรากฏในพระคัมภีร์ซึ่งพวกธรรมจารย์และฟาริสีกล่าวอย่างถูกต้องแล้วว่า “พระองค์ต้อนรับคนบาป” นี่ก็คือนกลุ่มแรกที่ผมอยากกล่าวถึง

ข.ตัวอย่างจากคนที่ชื่อ “เลวี”

ถ้าเราลองกลับมาดูพระธรรมมาระโก 2 อีกครั้ง เราก็จะเรียนรู้ถึงคนบาปประเภทที่พระเยซูทรงต้อนรับในรายละเอียด เรื่องเหล่านี้ปรากฏก่อนคำพูดอันสำคัญนี้ เป็นเรื่องพระเยซูต้อนรับคนเลวี ใน

มาระโก 2:14-15 เราทราบว่า เลวีคนนี้ได้กลับใจใหม่ในเวลาต่อมาและมีชื่อใหม่ว่า มัทธิว มัทธิวหรือเลวีเป็นคนเก็บภาษี และเป็นคนนอกกริต เขาเป็นคนที่สังคมอัปเปหิเพราะเขาเป็นคนขี้โกง คนหิวเงิน คนโกงเงินจากคนยากจน มัทธิวร่ำรวยขึ้นมาจากความบอบช้ำของคนยากจนและคน ๆ นี้ เป็นคนที่พระเยซูเลือกเข้าเป็นสาวกของพระองค์ 1 ใน 12 คน และผมคิดว่า ไม่มีใครจะแปลกใจมากไปกว่าตัวของเลวีเองที่เขายอมประหลาดใจ ที่เขาเองถูกเลือกเป็นสาวกคนสำคัญของพระเยซู เลวีอาจเป็นคนหมดหวังในชีวิตมาก่อน แต่ต้องประหลาดใจและตื่นตันใจที่รู้ว่าเขากลายเป็นเพื่อนของพระเยซู ครั้งหนึ่งเขาเป็นคนที่คนทุกคนเกลียดเพราะเขามีนิสัยคอร์รัปชั่น และคนทั้งปวงเรียกเขาว่า คนขายชาติ

ฝรั่งที่มาจากยุโรปมักจะคุ้นเคยกับคำภาษาอังกฤษคำหนึ่ง คำนั้นคือ “QUIZLING” ใครก็ตามที่ถูกเรียกว่า QUIZLING ย่อมหมายถึงคนทรยศ ที่มาของคำนี้ ปรากฏว่า ในสมัยสงครามโลก มีชายชาวนอร์เวย์คนหนึ่งชื่อ QUIZLING ขายข้อมูลให้กับเยอรมันซึ่งเป็นข้าศึก เขาทรยศต่อประเทศชาติของตนเอง ชื่อนี้จึงติดปากคนนอร์เวย์และคนยุโรป จำนวนมากจนกลายเป็นคำที่ใช้เรียกคนที่ทรยศ (Traiter)

เลวีคือ “QUIZLING” ของคนยิวในสมัยพระเยซูถ้าคน ๆ ใดเป็นคนทำหน้าที่เก็บภาษี ก็จะถูกเข้าใจว่าเป็นคนมีกิเลสเรื่องเงิน ๆ ทอง ๆ เป็นคนชอบคอร์รัปชั่นและมีความชั่วร้ายต่าง ๆ เป็นกลุ่มคนชั้นต่ำในหมู่คนยิวด้วยกันเอง เป็นเศษมนุษย์ เป็นคนไร้ความสำคัญ เป็นเศษธุลี และต่ำทรามในสังคมยิว ถ้าจะมีใครที่จะนำได้ชื่อว่าเป็นคนบาปแล้ว ผมคิดว่า ก็คงจะได้แก่ เลวีคนนี้นั่นเอง แต่พระเยซูกลับเลือกเป็นเพื่อนกับเขา วางมือบนเขาและให้ชื่อแก่เขาใหม่ว่า “มัทธิว” พระองค์ทรงช่วยไถ่เขาให้รอดจากบาป

ใครก็ตามที่ได้ชื่อใหม่จากพระเยซู เขามักจะมีคุณภาพของชีวิตบุคลิกภาพ และนิสัยใหม่ด้วย ในพระคัมภีร์การเปลี่ยนชื่อกับการเปลี่ยนชีวิตมักไปด้วยกันเสมอ เมื่อเลวีถูกเปลี่ยนเป็นมัทธิวนั้น “มัทธิว” แปลว่า ของขวัญที่มาจากพระเจ้า หมายถึงคนบาปคนหนึ่งได้กลายเป็นของขวัญที่มาจากพระเจ้าไปเสียแล้ว เลวีซึ่งเมื่อก่อนเป็นคนเก็บภาษี ได้กลายเป็นคนที่ประกาศพระกิตติคุณของพระเยซู และเมื่อเราเปิดพระคัมภีร์ใหม่ ชื่อแรกที่ปรากฏต่อสายตาของเราคือ “มัทธิว” เป็นหนังสือเล่มแรกในพระคัมภีร์ใหม่ คือ พระกิตติคุณโดยท่านมัทธิว นี่คือเรื่องราวในชีวิตของมัทธิวซึ่งแสดงถึงพระคุณอันล้นเหลือที่มาจากพระเจ้า ดังนั้นคำพูดที่พูดว่า “พระเยซูทรงต้อนรับคนบาป” จึงเป็นคำพูดที่ถูกต้อง ถ้าพระองค์ยังต้อนรับเลวี ซึ่งต่อมาเป็นมัทธิวได้ พระองค์จะต้อนรับท่านด้วย อย่าท้อใจไปด้วยเรื่องต่าง ๆ อย่าให้ใครคิดเอาเองว่าตนเป็นคนหมดหวังในชีวิตแล้ว ถ้าท่านยอมรับแก่ตัวเองว่าเป็นคนบาปในเช้าวันนี้ ชายคนนี้ได้ชื่อพระเยซูก็ยินดีต้อนรับท่านด้วย พระเยซูทรงต้อนรับคนบาป ความบาปที่ทำให้เราทุกข์ใจ ความบาปที่เป็นเรื่องกิดขวางตัวเราจากพระเจ้านั้น กลับกลายเป็นคุณสมบัติข้อที่สำคัญที่จะทำให้พระเยซูต้อนรับเรา

ผมจึงเห็นว่าข้อความในมาระโก 2:16 กลายเป็นข้อความที่หนุนใจคนบาปมากกว่าที่เป็นข้อความที่ทำให้ไม่สบายใจ แต่ผมยังเห็นอะไรบางอย่างจากพระคัมภีร์ตอนนี้กล่าวคือ พวกธรรมาจารย์ และพวกฟาริสี พวกนี้คิดเอาเองว่า พวกเขาอยู่ใกล้พระเยซูมากกว่าคนบาป คนเก็บภาษีและคนนอกกรีต ทั้ง ๆ ที่ในความเป็นจริงพวกเขาอยู่ห่างไกลจากพระเยซูอย่างมาก ๆ พวกนี้คิดว่า พระเยซูน่าจะต้อนรับพวกเขาและกินอาหารร่วมกันกับพวกเขาเพราะพวกเขาเป็นคนเคร่งศาสนาและคนชอบธรรม พวกนี้จึงรู้สึกขมขื่นใจมากที่เห็นพระเยซูไม่กินข้าวกับเขาแต่ไปกินข้าวกับคนบาปและคนเก็บภาษี

ก. คุณสมบัติของคนที่จะเข้าไปในแผ่นดินของพระเจ้า

แม้สมัยนี้จะเป็นศตวรรษที่ 21 แล้ว ก็ยังมีธรรมาจารย์และคนเก็บภาษีในยุคโลกาภิวัตน์ที่ยังคิดเหมือนกับฟาริสี และธรรมาจารย์ในสมัยศตวรรษแรกอยู่ กล่าวคือ พวกเขาคิดว่าเขาเป็นคนดีพร้อม และดีกว่าคนอื่น มีความชอบธรรมมากกว่าคนอื่น และมีความพึงพอใจในสภาพของชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ของตนมากกว่าคนอื่น คนพวกนี้จะพูดว่า ผมไม่เคยทำผิดอะไรและทำผิดต่อใครเลย ผมทำดี ทำถูกต้องตามศีลธรรมทุกอย่าง ผมไปวัดไปมัสยิด ไปคริสตจักรตามที่พ่อแม่ของผมสอนมา ผมประพฤติตัวในศีลในธรรม ผมเชื่อในหลักข้อเชื่อผมทำตามพระบัญญัติ 10 ประการทุกอย่าง แม้ผมจะไม่ได้ไปคริสตจักรบ่อยแต่ผมก็คิดว่าคนในคริสตจักรเสียอีก

คนพวกนี้เชื่อว่า ตนมีความสำคัญ มีความเชื่อมั่น และมีจุดยืนอันมีพื้นฐานมากจากความดีของตน แต่เราจะพบว่าไม่มีตอนใดในพระคัมภีร์เลยที่พระองค์ต้อนรับคนพวกนี้ ทศนคติของคนพวกนี้ทำให้ตัวเขาเองปิดประตูเข้าแผ่นดินสวรรค์ของพระเจ้า ความดีและความชอบธรรมในตัวของเขาเองได้กลายเป็นบาปในตัว เพราะสิ่งที่เขาคิดว่าตัวเขาดีและตัวเขาชอบธรรมนั้นเป็นเรื่องเท็จทั้งสิ้น สิ่งที่เขารู้สึกเกี่ยวกับตัวเองเป็นเรื่องหลอกตัวเองทั้งสิ้น ไม่มีใครเลยในโลกนี้ที่เป็นคนชอบธรรมได้โดยตัวของเขาเอง ถ้าใครคิดว่าตนเองชอบธรรมและคิดว่าตนเองดีกว่าคนอื่นก็แสดงว่าเขาหลงและหลอกตัวเอง แล้วยังโดนหลอกกลางวันแสก ๆ อีกด้วย พระคัมภีร์สอนว่าไม่มีใครเป็นมนุษย์ที่ชอบธรรมได้โดยตัวของเขาเอง

นี่คือเหตุผลที่ว่าทำไมนักการเมือง นักการศึกษา นักการทหาร และบุคคลชั้นสูงในสังคมไทยจึงไม่ค่อยมีใครเป็นคริสเตียนกัน เหตุผลอันหนึ่งที่จะเป็นคำตอบของเรื่องนี้ไม่ใช่เพราะว่าศาสนาคริสต์เป็นศาสนาที่คนฉลาดไม่ชอบ หรือ ศาสนาคริสต์เป็นศาสนาของคนฉลาดไม่ได้ แต่เหตุผลอันแท้จริงก็คือ พระเยซูจะต้อนรับเฉพาะคนบาปเท่านั้น เพราะคนเหล่านี้พึ่งพิงในสิ่งที่ตนมี และแม้ที่ตนมีล้วนเป็นสิ่งดีทั้งสิ้น และสัจธรรมนี้ให้ความรู้แก่เราว่ามนุษย์นั้นมีความหยิ่งในตน ผมอยากจะบอกแก่น้องว่าศาสนาพระเยซูนั้น ปรีณญา ประกาศนียบัตร การประกาศเกียรติคุณใด ๆ ไร้ความหมาย เวลาเขาจะเชื่อ

ในพระเยซูและในศาสนาพระเยซูอีกเช่นกัน พระเจ้าไม่รับสิทธิพิเศษทางสายเลือด และพระเจ้าไม่รับคนที่อ้างตนเองมี DNA ชนิดพิเศษในตัว หรือคนที่มี

บุคลิกภาพพิเศษกว่าคนอื่น คนที่แต่งตัวเร็ดหู หรือ คนที่มีมันสมองที่เลิศ IQ สูง หรือคนที่มีชื่อเสียงหรือคนใหญ่ คนมียศสูง คนดัง แต่เราก็ขอบพระคุณพระเจ้าที่มีคนเหล่านี้มาเป็นคริสเตียนบ้าง เพราะเขารู้ตัวว่าเขาต้องการพระองค์ ผมไม่เคยไปดูถูกดูแคลนในการที่คนที่มีสิ่งต่าง ๆ อย่างที่กล่าวข้างต้นและได้มาเป็นคริสเตียนและไม่เคยไปดูถูกดูแคลนคนเหล่านี้ในการที่คริสเตียนมักนำคำพยานของคนเหล่านี้มาเผยแพร่ สิ่งเหล่านั้นเป็นสิ่งดีในตัวของมันเองอยู่ และพระเจ้าสามารถใช้คนเหล่านี้ในแผ่นดินของพระองค์เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ได้ แต่ถ้าเรามองสิ่งเหล่านี้ในเรื่องคุณสมบัติที่จะนำมาใช้แลกกับความรอดพ้นจากบาป และได้ชีวิตนิรันดร์แล้วไซ้ สิ่งต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้นมันไม่มีประโยชน์ใด ๆ ทั้งสิ้น เพราะตามสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว มนุษย์มีสถานภาพเท่าเทียมกันหมด พระเจ้าไม่เห็นแก่หน้าผู้ใดทั้งสิ้น ทางเดียวที่จะรอดจากบาปได้ คือ เราต้องเข้ามาหาพระเจ้าแบบคนบาปเข้ามา กล่าวคือ เราต้องมาที่ไม้กางเขน ไม่มีใครมาหาพระเยซูแล้วคิดเสมอว่า พระองค์ต้องปฏิบัติต่อเราเป็นกรณีพิเศษเพราะเขาเป็นถึงนักวิชาการชั้นสูงเป็นนักวิทยาศาสตร์ที่มีชื่อเสียง หรือเป็นอาจารย์ หรือครู หรือนักกฎหมายหรือผู้พากษา หรือ แม้แต่เป็นนักเทศน์ นักธรรม เพราะในสายพระเนตรของพระเจ้าแล้ว เราทุกคนล้วนเป็นคนบาปทั้งสิ้น และพระเยซูชอบเป็นเพื่อนกับคนบาป

พี่น้องที่รัก พระเยซูมาไม่ใช่มาต้อนรับคนที่เป็้นนักวิชาการ หรือคนมีธรรมะ หรือ นักวิทยาศาสตร์ที่ไม่คิดว่าตนเองเป็นคนบาป แต่พระองค์เสด็จมาต้อนรับคนบาป ความบาปนั้นแหละเป็นคุณสมบัติอันสำคัญที่คนนั้นจะต้องมี และจะต้องตระหนักก่อนที่เขายจะมาหาพระเยซู ถ้าเราเกิดไม่มี “ความบาป” หรือ ไม่มีลักษณะการเป็น “คนบาป” ซึ่งควรเป็นคุณสมบัติประจำตัวของเรา เราก็ขาดคุณสมบัติที่พระเยซูจะต้อนรับ สิ่งที่เราสมควรทำคือ การที่ได้มีโอกาสคุกเข่าใกล้ ๆ กับคนบาปและคนเก็บภาษี และอธิษฐานต่อพระเจ้า โดยบอกกับพระองค์ว่า ขอพระองค์ได้โปรดเมตตาต่อข้าพระองค์ด้วยเถิด นี่คือนพระธรรมที่ก่อให้เกิดความหวังใจแก่พวกเราทุกคนและเป็นพระธรรมข้อที่หนุนใจแก่ผู้ที่ท้อใจ และในเวลาเดียวกันก็เป็นข้อพระคัมภีร์ที่ทำให้คนที่คิดว่าตนเองชอบธรรมไม่ค่อยสบายใจด้วย

นับตั้งแต่ผมอธิบายพระคัมภีร์จากหน้าแรกมาจนถึงตอนนี้ อาจทำให้คริสตชนในคริสตจักรรู้สึกสบายอกสบายใจได้รับพร และเห็นชอบกับผมโดยคุณผู้ แต่คำเทศนาที่ผมจะสอนจากพระคัมภีร์ตอนต่อจากนี้ไป อาจทำให้คริสตชนลำบากใจสักเล็กน้อย และอาจเป็นเรื่องยากสำหรับผมเองด้วย แต่มันเป็นความจริงที่เราหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้นขอให้พวกเราเปิดใจรับฟังส่วนที่ผมจะกล่าวต่อไปนี้สักเล็กน้อย เหมือนท่านที่ได้เปิดใจรับฟังในส่วนแรก

3. พระเยซูเป็นต้นแบบของการเป็นคริสเตียน

พระวณะที่กล่าวมาทั้งหมดนอกจากจะบอกเราว่า พระเยซูเป็นผู้ช่วยคนบาปให้รอดจากความบาปแล้ว เรายังเห็นจากพระวณะตอนนี้อีกว่า พระองค์ทรงเป็นต้นแบบแห่งการดำเนินชีวิตคริสเตียนอีกด้วย เมื่อเราฟังสังฆกรรมนี้ เราอาจรู้สึกเหมือนโดนตำหนิด้วย เรามีความยินดีที่จะยอมรับว่าพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอดแต่ใครจะถามว่า เรามีความยินดีที่จะรับพระองค์เป็นต้นแบบในการดำรงชีวิตคริสเตียนหรือไม่ หมายความว่า เรายินดีที่จะคลุกคลีกับคนบาปหรือไม่ เราเต็มใจรับคนบาปหรือไม่ เรายินดีออกจากถิ่นที่เราพัก สถานที่ที่เราทำงาน และวงโคจรของชีวิตของเราที่เราเองกำหนดได้บ้างหรือไม่ เรายินดียอมที่จะออกจากสังคมคริสเตียนที่อบอุ่นชั่วคราว และออกไปทำตามที่พระเยซูทรงทำหรือไม่ เรายินดีรับคำถูกตำหนิ ถากถาง และการข่มเหงคะเนงร้ายได้บ้างหรือไม่ ผมอยากให้ผู้อ่านได้เห็นภาพ 2 ภาพจากเรื่องของพระเยซูดังนี้

ก.ด้านดึงดูดใจของคน (ลูกา 15: 1)

ภาพแรกเป็นภาพที่พระคัมภีร์ลูกา 15:1 ช่วยให้เรารู้ว่าพระเยซูมีบุคลิกภาพดึงดูดฝูงชนอย่างฉับพลันถึงถามตัวเองว่า ชีวิตของผมเองดึงดูดผู้คนบ้างหรือไม่ เราก็มองพระเยซูองค์นี้อยู่ในจิตใจของเรา พระองค์ก็มีเมตตาต่อคนบาปอย่างสิ้นเหลือ แต่เราบางคนกลับขาดคุณสมบัติข้อนี้เรามีพระดีในตัวเป็นพระรุ่นคุณคนและมีเมตตาตามหาคนสูง ขอให้เรารู้ ลูกา 15:1 ให้ดี คนจำนวนไม่น้อยสนใจคำอุปมาเรื่อง บุตรน้อยหลงหาย จนลืมดูข้อแรกของบทนั้น ซึ่งกล่าวว่า “ครั้งนั้นบรรดาคนเก็บภาษี และพวกคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อจะฟังพระองค์” นี่คือ ตัวอย่างที่เราได้เรียนรู้จากพระเยซูของเรา กล่าวคือ “บรรดาคนบาป และคนเก็บภาษีเข้ามาใกล้เพื่อจะเข้าเฝ้าพระองค์” พวกนี้ชอบเข้าใกล้พระเยซู พระองค์ดูเหมือนจะดึงดูดคนเก่งเพราะพระองค์คงจะมีคุณลักษณะประจำตัวหรือบุคลิกภาพที่เชื้อเชิญให้คนเข้าใกล้ ว่าไปแล้วคนพวกนี้ไม่ได้ที่จะเข้าใกล้พระองค์ กล่าวคือเห็นพระองค์ก็อยากจะเข้าไปหา จนมีข้อพระคัมภีร์อีกข้อหนึ่งฉบับภาษาอังกฤษ เขียนไว้ว่า “The came to Him from every quarter.” แปลเป็นไทยได้ความว่า “คนทั่วสารทิศมุ่งมาเพื่อจะเข้าเฝ้าพระองค์”

เราเคยถามตัวเราเองใหม่ว่า ทำไมคนจำนวนมากจึงชอบเข้ามาหาพระองค์ แต่ไม่ค่อยเข้ามาหาเรา เราคงพอรู้คำตอบบ้างไม่ใช่ไม่รู้คำตอบเสียเลย บางคนตอบว่าเพราะผมไม่ใช่พระเยซู พระองค์เป็นถึงพระบุตรของพระเจ้า และพระองค์ยังมีฤทธานุภาพอันไม่จำกัดเสียด้วย ผมเป็นแค่คนบาป คนจึงไม่ค่อยมาหาผม ผมเป็นคนไม่มีฤทธิ์อำนาจ คนในสมัยก่อนชอบเข้ามาหาพระเยซู เพราะพระองค์มีฤทธานุภาพ แต่เราอยู่ศตวรรษที่ 21 แล้ว คนไม่ชอบเข้าหาศาสนาแต่ชอบเข้าหาอย่างอื่นแทน คนจึงไม่ค่อยมาหาเรา

แต่ส่วนตัวของผม ผมคิดว่าคำตอบต่าง ๆ ข้างต้นอาจคลาดเคลื่อนคำตอบที่ถูกต้องและอาจทำให้เราไม่สบายใจบ้างก็คือ ผมว่า คนมักไม่มาหาผมเหมือนมาหาพระเยซูเพราะผมไม่เหมือนพระองค์ ผมควรจะเหมือนพระองค์ เพราะพระองค์เรียกผมให้เป็นราชทูตของพระองค์ พระองค์สอนให้เราดำเนินชีวิตให้เป็นตัวอย่าง (sample) ให้คนในโลกนี้ได้เห็นและรู้ว่าเราเป็นของพระองค์ การที่เราถือศาสนาพระคริสต์น่าจะเป็นเหตุให้ชีวิตของเราดึงดูดคนที่อยู่รอบข้างบ้าง แต่ในปัจจุบันคนรอบข้างอาจไม่รู้สึกละเลย เขาอยากเข้าใจศาสนาพระคริสต์ก็ไม่ได้ เพราะเขาอาจไม่เห็นอะไรในตัวของเราที่ต่างไปจากคนอื่นเลย หรือชีวิตของเราอาจไม่มีอะไรไปกระตุ้นให้คนรอบข้างสนใจ หรือคิดที่อยากจะเข้าใจพระเจ้าเลยก็ไม่ได้ มีบางคนอาจคิดว่า ศาสนาคริสต์เข้ากับคนในยุคนี้ไม่ได้แล้ว ทำไมคนเหล่านั้นจึงคิดอย่างนั้น เป็นไปได้ไหมว่า พวกเราบางคนไม่เหมือนพระองค์ ชีวิตของเราบางคนอาจขาดพยานหลักฐานสำคัญที่สามารถบอกให้โลกรู้ว่า เราเหมือนพระคริสต์

ข. ด้านมีชีวิตที่เป็นเลิศ

หลายปีมาแล้ว ผมเคยได้ยินนักเทศน์ชาวอังกฤษพูดว่า “A master always draws” หมายความว่า “คนที่มืออะไรยอดเยี่ยมอยู่ในตัว มักดึงดูดคนได้เอง” นักเทศน์คนนั้นเล่าเรื่องเสริมคำพูดของตนว่ามีอยู่วันหนึ่ง เขาได้ไปที่เมืองคาจิริง ซึ่งอยู่ในประเทศเนปาล และเขาเห็นคนมากมายมุงอยู่รอบ ๆ บ้านหลังหนึ่ง เขาสังเกตเห็นว่าทุกวันจะมีคนมุงอยู่รอบข้างหลังนี้ เขาจึงเกิดความสงสัยจึงถามชาวบ้าน ชาวบ้านบอกว่าบ้านนั้นเป็นบ้านของเซอร์ปา เทนซิง ผู้พิชิตยอดเขาเอเวอเรสเป็นคนแรกของโลก ท่านจึงได้สรุปว่า “คนที่มืออะไรยอดเยี่ยมอยู่ในตัวมักดึงดูดคนได้เอง (A master always draws.)”

เนื่องจากคริสตชน คือ คนที่พระคริสต์สถิตในชีวิต ถ้าเป็นเช่นนั้นเราจะสามารถแสดงให้ผู้คนเห็นได้ไหมว่า พระองค์แน่และเก่งโดยแสดงจากชีวิตของเราหรือสิ่งที่เราทำ ชีวิตของคริสตชนน่าดึงดูดคนได้ เรามีพระผู้มีความสามารถดูดคน เรามีพระผู้มีความสามารถดูดคน เรามีพระผู้มีความเมตตา महานิยมอยู่ในตัวแล้ว เราสามารถดำเนินชีวิตโดยทำให้คนมาหาเราได้บ้างหรือไม่ ผู้คนเข้ามาถึงตัวเรา และถึงชีวิตของเราอยากหรือไม่ หรือเราไม่ชอบเป็นเพื่อนกับคนบาป ต่อไปขอให้เรามาดูอุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตคริสเตียนที่ทำให้เราขาดเพื่อนที่เป็นพุทธศาสนิกชน

4. อุปสรรคต่าง ๆ ในชีวิตคริสเตียนที่ทำให้เราขาดเพื่อนที่เป็นพุทธศาสนิกชน

ประการแรก เราต้องถามตัวเราเองว่า เราเป็นคนชอบตัดสิน วิพากษ์ วิจารณ์คนอื่นหรือไม่ เราเห็นคนอื่นเป็นศัตรู จนพวกเขาไม่กล้าเข้าใกล้เราหรือเปล่า เรามักวิจารณ์คน ตั้งกฎต่าง ๆ มากมาย เราตั้งข้อเรียกร้องไว้สูง เราเป็นคริสเตียนที่บางครั้งคนพุทธเข้าใกล้ไม่ได้ เข้าไม่ถึง เข้าไม่คิดหรือไม่ หรือเราเองไม่กล้าเข้าใกล้พวกเขา หรือเราเข้าใกล้ไม่ได้ เพราะเรามีข้อคิดมาก เราตั้งค่านั่นตัวเราเองไว้มาก

คนรอบข้างเราเลยไม่อยากจะมาใกล้ชีวิตคริสตชน เราตัดสินคนก่อนที่เราจะรู้จักเขาจริง ๆ หรือไม่ เมื่อคนรอบข้างล่วงรู้ทัศนคติของเราแล้ว เขาก็เลยไม่มาหาเรา แต่พระเยซูองค์นี้รับและรักคนบาป ทั้งคนบาปและคนเก็บภาษีมักเข้าใกล้พระองค์เพื่อจะฟังพระองค์

ก.มองจากชีวิตของพระเยซู

ประการแรก พระเยซูมักทำให้คนแปลกใจในพระจริยาวัตนธ์ของพระองค์อยู่เสมอ

พระองค์มักทำให้พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีแปลกใจอยู่บ่อย ๆ โดยเฉพาะตอนที่พระองค์เดินไปบ้านของซักเคียส และร่วมรับประทานอาหารกับเขา เราทราบว่ทั้งซักเคียสและเลวีเป็นพวกเดียวกัน พวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีมีความแปลกใจมากที่พระองค์ทรงทำแบบนี้ จึงได้กล่าวตำหนิพระองค์ ถึงกระนั้นพระเยซูก็ไม่กลัวที่จะต้อนรับคนเก็บภาษี เพราะว่าพระองค์ทรงอยากเป็นเพื่อน อยากช่วยเหลือ อยากแสดงความเมตตา และอยากให้ความรอดแก่พวกเขา

เราจะจำได้ถึงเรื่องราวของซีโมนซึ่งเป็นฟาริสีคนหนึ่ง (ลูกา 7:40-44) ที่ได้เชิญพระองค์ไปรับประทานอาหารที่บ้านของคน และพระองค์ก็ยินดีไปกับเขา และขณะที่พระเยซูยังอยู่ในบ้านของซีโมน มีสตรีผู้หนึ่งเดินติดตามพระเยซูเข้ามาแล้วเอาผมของเธอเช็ดพระบาทของพระองค์ พระเยซูก็ยอมให้เธอแสดงความรักของนางต่อพระองค์ตามวิถีของนาง การกระทำนี้ถึงกับทำให้ซีโมนตกตะลึง เราต้องยอมรับว่า เรียบางคนสนใจความบาปของคนมากกว่าที่จะต้อนรับคนบาป ผมคิดว่า การรักคนบาปเป็นสิ่งที่จะทำให้เราเหมือนพระเยซูมากที่สุด

ประการที่สอง ชีวิตของพระเยซูนอกจากจะไม่ใช่ว่าผู้คนมาหาพระองค์เฉย ๆ แต่พระองค์เต็มใจเป็นเพื่อนกับคนบาปที่มาหาพระองค์และเต็มใจนั่งฟังคนบาป เต็มใจกินข้าวกับคนบาป พระองค์ไม่อายที่จะถูกล้อมรอบโดยคนบาป และนี่เองเป็นจุดที่ชีวิตของพระองค์แตกต่างจากชีวิตของฟาริสีและธรรมาจารย์ ซึ่งพวกเขามักจะชอบอยู่ในหมู่คนของตนและทำตัวให้ห่างจากคนบาป คนเก็บภาษีและพวกโสเภณีให้มากที่สุด ในทางตรงกันข้าม พระองค์กลับต้อนรับคนเหล่านี้ แล้วยังรับประทานอาหารต้อนรับและสนใจฟังความทุกข์ของพวกเขา

ผมพบคริสเตียนจำนวนไม่น้อยทำตัวเหมือนฟาริสีมากกว่าทำตัวเหมือนพระเยซู ทำให้คำถามตัวเองไม่ได้ตัวของเราเป็นเหมือนฟาริสี หรือเหมือนพระเยซู คำถามนี้ไม่ได้ตั้งใจที่จะถามตามครรถองของการถามเพื่อปิดคำเทศนาในวันนี้ แต่ผมคิดว่าคำถามนี้เป็นคำถามที่สำคัญที่สุดในการประกาศข่าวประเสริฐในสมัยนี้

ผมมีความรู้สึกว่ พวกเราบางคนตีตัวออกห่างคนที่ไม่เป็นคริสเตียนในสังคม เราชอบนั่งคุยและชอบคบหาที่มีสัมพันธภาพกับคริสเตียน เรียบางคนจึงสูญเสียทักษะเรื่องนวัตกรรมทางสังคมในด้านปฏิสัมพันธ์กับคนพุทธในสังคมไทย และทักษะในการเข้าหาคนที่ไม่เป็นคริสเตียนและผมคิดว่าจุดนี้

เองที่เราไม่เหมือนพระเยซู เราไปตีความพระคัมภีร์ที่พระเยซูสอนว่า อย่าประพฤติตามอย่างคนในยุคนี้
ผิดไปจากความตั้งใจของพระองค์และผิดไปจากบริบท

ข. คริสตชนขาดเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียน

การประกาศพระกิตติคุณในประเทศไทยไปได้ช้า อาจเป็นเพราะเราเป็นทหารของพระเยซูที่
ไม่ได้รู้จักศัตรูที่แท้จริง เราอาจไปมองคนในโลกนี้ว่าเป็นศัตรูที่จะต้องต่อสู้มากกว่าที่เราควรจะมี
พวกเขาเป็นเพื่อนมนุษย์ที่คริสตชนจะต้องนำเขามารู้จักกับพระองค์ ไม่ว่าจะคนในโลกนี้จะเป็นคนพวก
ไหนก็ตามที่ พวกเขาน่าจะเป็นเพื่อนของเราและที่เราจะนำพวกเขามาหาพระเยซู เราควรต้อนรับพวกเขา
สิ่งหนึ่งที่เราเห็นชัดและเป็นปัญหาที่น่าวิตกก็คือ คริสตชนขาดเพื่อนที่ไม่เป็นคริสเตียนเอา
มา และอันนี้เป็นช่องว่างทางสังคม และช่องว่างในความสัมพันธ์ในการประกาศพระกิตติคุณ ด้วยเหตุนี้
คริสตจักรจึงไม่ค่อยมีคนที่ไม่เป็นคริสเตียนมาคริสตจักรเท่าที่ควร คริสตจักรจึงมีแต่คริสเตียนมาเสีย
เป็นส่วนมาก เราสูญเสียการติดต่อกับพุทธศาสนิกชนซึ่งเราควรจะต้องติดต่อกับเขาบ้าง

เมื่อพูดถึงเรื่องนี้ ก็อาจรู้สึกขัดกับความเป็นจริง เพราะในความเป็นจริงเรามักพบปะเจอเจอ
ผู้คน เดินกระแทบไหล่คนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนอยู่ทุกวัน ว่าไปแล้ว เราพบปะพูดคุยกับคนที่ไม่ได้เป็น
คริสเตียนมากกว่าที่เป็นคริสเตียนเสียอีก แต่เราอาจไม่เคยใช้โอกาสนี้ให้เป็นประโยชน์เลย เราอาจขาด
ทักษะทางสังคมในการปฏิสัมพันธ์กับคนที่ไม่ได้เป็นคริสเตียนไปแล้วก็ได้

ค. คนมาเป็นคริสเตียนเพราะมีเพื่อนคริสเตียน

ถ้าเราฟังคำพยานต่าง ๆ ของคนที่มาเป็นคริสเตียน เราก็จะพบว่า เขามารู้จักพระเยซูเพราะมี
เพื่อนคริสเตียนที่ดีพาเขามาที่คริสตจักร เราต้องเตือนตัวเองเสมอว่า พระเยซูชอบเป็นเพื่อนกับตัวเรา
พอ ๆ กับที่พระองค์ชอบเป็นเพื่อนกับคนอื่นนั่นแหละ ถ้าเรารู้ตัวว่าเราพูดไม่เป็น พูดไม่เก่ง ขาดปัญญา
เราก็น่าจะเป็นเพื่อนที่ดีกับคนที่ไม่เป็นคริสเตียนสักคนเดียวก็พอ บางทีคริสเตียนบางคนอาจมี
ความสามารถแต่เพียงเท่านี้ก็ได้อีก แต่ผมคิดว่า ความสามารถแต่เพียงเท่านี้ น่าจะพอ ผมคิดว่า
ความสามารถที่จะเป็นเพื่อนกับคนได้ จะเป็นความสามารถที่ประเสริฐสูงสุดอย่างหนึ่ง

ก่อนที่ผมจะจบคำเทศานี้ ผมขอพูดซ้ำว่า เราทุกคนรู้จักว่า พระเยซูนั้นเป็นพระเจ้าผู้ช่วยพวกเรา
ให้รอด จากบาป และรู้จักตัวเองว่าเป็นคนบาป ขอให้เราเป็นเหมือนพระเยซูสักเล็กน้อยในการเป็น
เพื่อนกับคนบาป อย่าให้พวกเรารู้จักพระองค์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจากบาปเท่านั้น แต่ขอให้
พระองค์เป็นโมเดลในการดำเนินชีวิตของพวกเราด้วย ขอให้เราร่วมใจอธิษฐาน

ที่มา : พระคริสตธรรมประทีป สหกิจคริสเตียนแห่งประเทศไทย, ปีที่ 58 ฉบับที่ 315 มีนาคม - เมษายน
2007, หน้า 11-18.